EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 20.10.2004
COM(2004) 698 galīgā redakcija

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS PADOMEI UN EIROPAS PARLAMENTAM

Terora aktu novēršana, sagatavotība un reaģēšana uz tiem

SATURA RĀDĪTĀJS

1. IEVADS 3

2. PILSONISKĀ SABIEDRĪBA UN TERORISMA APKAROŠANA 3

2.1. Pamattiesību aizsardzība pret vardarbīgu radikālismu 4

2.2. Dialogs par drošību starp valsts un privāto sektoru 4

2.3. Terorisma upuri 4

2.4. 11. marta pasludināšana par brīvības nodrošināšanas pilsonisko un demokrātisko debašu dienu 4

3. INTEGRĒTA PIEEJA TERORA AKTU NOVĒRŠANAI, SAGATAVOTĪBAI UN REAĢĒŠANAI UZ TIEM KOPIENAS SFĒRĀS 5

3.1. Kopienas politika terorisma apkarošanā 5

3.2. Ārējā sadarbība 6

3.3. Eiropas un valstu sistēmu integrācija 6

3.4. Institūcijas, kas sazinās ar sabiedrību 7

3.5. Apvienošanās ar tiesībaizsardzības kopienu 7

3.6. Drošības izpētes prioritāte 8

3.7. Privātā sektora nozīme 9

3.8. Sprāgstvielas 9

1. IEVADS

Pēc teroristu vardarbības, kas 11. martā skāra gan Madridi, gan Eiropas Savienību kopumā, Eiropas Kopiena vienojās[1] par stratēģisko to mērķu kopumu, kuri kopš tā laika ir noteikuši Eiropas Savienības terorisma apkarošanu.

2004. gada 18. jūnija sanāksmes laikā[2] Eiropas Padome apstiprināja pārstrādāto *ES Rīcības plānu terorisma apkarošanai*. Efektīva terora aktu novēršana un Eiropas Savienības sagatavotība un reaģēšana uz tiem ir galvenie mērķi, kuriem pakārtoti daudzi plaša mēroga pasākumi un rīcības, kas noteiktas rīcības plānā, kurā Komisija sniedza izšķirošu ieguldījumu[3]. Šīs sanāksmes laikā Eiropas Padome noteica vairākus prioritārus jautājumus, kuri ir jāatrisina līdz 2004. gada beigām: terora aktu novēršana un to seku vadība, būtisko infrastruktūru aizsardzība un terorisma finansēšana.

Šis paziņojums un Komisijas vienlaicīgi pieņemtie trīs atsevišķie paziņojumi[4] katrā no iepriekš minētajām jomām, atbilst šīm Eiropas Padomes prasībām un kopā ar Padomi sniedz ieguldījumu Eiropas Padomes 2004. gada 17. decembra sanāksmes sagatavošanā.

2. PILSONISKĀ SABIEDRĪBA UN TERORISMA APKAROŠANA

Tiesības uz dzīvību, brīvību un drošību[5] ir vienas no vērtīgākajām, ja ne pašas svarīgākās cilvēktiesības[6]. Terorisms apdraud tās visas. Šo tiesību saglabāšana ir pamata uzdevums, kam nepieciešama visu sabiedrības locekļu līdzdalība. Tādēļ nepietiek ar to, ka Eiropas politikas ir integrētas, tām jābūt arī ietverošām. Tām ir jāiesaista parlamenti, ekonomiskās vienības, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un visi Eiropas pilsoņi.

Dzīvības, drošības un brīvības aizsardzībai mūsu laikos nepieciešami jauni risinājumi, līdzekļi un pieejas. Lai teroristiem liegtu brīvību vērsties pret pašu brīvību, visai sabiedrībai jāpiedalās jaunu līdzekļu un jaunas kontroles definēšanā un attīstībā: nepieciešami efektīvāki līdzekļi globālā terorisma apkarošanai un jaunas efektīvas kontroles līdzsvara uzturēšanai starp kopīgu drošību un personisko brīvību. Drošības mērķiem tomēr ir jābūt samērojamiem ar pamattiesību principiem; ar starptautiskiem noteikumiem par brīvu uzņēmējdarbību un komerciālo apmaiņu; gan ES, gan mūsu tirdzniecības partneriem ir jāgarantē tās personiskās un komercinformācijas slepenība, kas iegūta drošības dienestu vajadzībām.

---

1 Eiropas Padomes 2004. gada 25. marta Deklarācija par terorisma apkarošanu - http://ue.eu.int/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ec/79637.pdf.

2 Eiropas Padome BRISELĒ - 2004. gada 17. un 18. jūnijs - Prezidentūras secinājumi - 10679/2/04 REV2, http://ue.eu.int/uedocs/cmsUpload/81742.pdf.

3 Komisijas dienesta darba dokuments "Pretteroristisku pasākumu uzskaitījums: Komisijas dienestu ieguldījums" - SEC(2004) 669, 25.5.2004.

4 Komisijas paziņojumi „Teroristu finansēšana – cīņas uzsākšana" - KOM(2004) 700 -, „Novēršana un seku vadība terorisma apkarošanā" - KOM(2004) 701 -, un „Būtiskās infrastruktūras aizsardzība terorisma apkarošanā" - KOM(2004) 702.

5 Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 3. pants: „Katram ir tiesības uz dzīvību, brīvību un personas neaizskaramību."

6 Sal. Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 2. panta 1. punkts „Ikvienam ir tiesības uz dzīvību" un 6. pants „Ikvienam ir tiesības uz personas brīvību un drošību", http://www.europarl.eu.int/charter/pdf/text_en.pdf.

2.1. Pamattiesību aizsardzība pret vardarbīgu radikālismu

Pretestībai pret vardarbīgo radikālismu mūsu sabiedrībā un tādu apstākļu izjaukšanai, kas veicina teroristu vervēšanu, ir jābūt terorisma novēršanas stratēģijas pamata prioritātēm. Komisija ir iecerējusi piedalīties šajos 2005. gada Padomes darbos un šeit balstīties, cita starpā, uz Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centra pieredzi un ekspertu un pētnieku zināšanām. Tās mērķis, no vienas puses, būs noteikt, kādas Eiropas politikas un instrumenti var novērst vardarbīgu radikālismu, un, no otras puses, izpētīt, kā vislabāk aizsargāt Eiropas Konstitucionālajā līgumā paredzētās pamattiesības un brīvības no jebkura, kas varētu mēģināt tām uzbrukt vardarbīgi un teroristiski.

2.2. Dialogs par drošību starp valsts un privāto sektoru

Ņemot vērā privātā sektora svarīgo nozīmi terora aktu novēršanā, sagatavotībai un reaģēšanai uz tiem, kā atzīmēts katrā no trim pārējiem paziņojumiem, sagatavojoties 2004. gada decembra Eiropas Padomei, Komisija uzskata par nepieciešamu iesaistīties „dialogā par drošību starp valsts un privāto sektoru" ar Eiropas, valstu un nozaru federāciju pārstāvjiem un citām pārstāvniecības organizācijām. Šis dialogs jābalsta uz līdzšinējo darbu šajā jomā un pastāvošajām partnerattiecībām, īpaši attiecībā uz valsts un privāto partnerattiecību izveidi organizētās noziedzības apkarošanā. Nav jāveido jaunas struktūras, bet drīzāk jārada iespēja abām pusēm iesaistīties auglīgā dialogā par Eiropas drošības vajadzību līdzsvarošanu ar nepieciešamību nepārraut preču un pakalpojumu apriti Eiropā, ievērojot tās privātās un komercinformācijas slepenību, kas iegūta drošības vajadzībām, saglabājot ietekmi uz uzņēmumiem un industriju, kas ir saistīta ar ierosinātājiem pasākumiem proporcionāli drošības risku samazināšanas sasniegšanai.

2.3. Terorisma upuri

Sabiedrībā, ko saista solidaritāte, upuru un to ģimeņu atbalstam, kā arī rehabilitācijas centienu palīdzībai ir jābūt daļai no reakcijas uz terora aktiem. Eiropas Padome 25. martā uzaicināja Komisiju *„steidzami nodrošināt 2004. gada budžetā pieejamo līdzekļu piešķiršanu terorisma upuru atbalstam"*.

Pašreiz Komisija strādā pie dažādiem šīs reaģēšanas aspektiem un ievieš Eiropas Parlamenta apstiprinātu izmēģinājuma projektu to projektu finansēšanas atbalstīšanai, ar kuriem paredzēta palīdzība upuru atveseļošanās un sabiedrības informētības veicināšana par terorisma draudiem.

Papildus ir jāizveido mehānisms, kas gadījumos, kuri rada ārkārtējus zaudējumus, piemēram, uzbrukums Pasaules Tirdzniecības centram Ņujorkā, sadalītu ekonomisko apgrūtinājumu starp visām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Īstenojot šādu solidaritāti, katrai dalībvalstij būs vieglāk tikt galā ar šāda apmēra uzbrukuma sekām. Komisija pēta dažādus šāda mehānisma variantus, ņemot vērā iespējamo priekšlikumu šajā jautājumā 2005. gada vidū.

2.4. 11. marta pasludināšana par brīvības nodrošināšanas pilsonisko un demokrātisko debašu dienu

Komisija ir iecerējusi godināt 2004. gada 11. marta vardarbības upuru piemiņu ar ceremonijām, ko veiks 1. Eiropas Terorisma upuru piemiņas dienā 2005. gada 11. martā. Komisija uzskata, ka labākais veids, kā to īstenot, ir pasludināt šo dienu par brīvības nodrošināšanas pilsonisko un demokrātisko debašu dienu. Dienās pēc 11. marta vairums

Eiropas pilsoņu visās dalībvalstīs izrādīja solidaritāti, uzticamību, drosmi un uzticēšanos valstu un Eiropas institūcijām. Eiropas Savienībai ir jāciena šī demokrātiskā gatavība un jāveicina informatīvas debates par smalko līdzsvaru, kas Eiropā ir jāatrod starp augstāko sabiedriskās drošības līmeni un Eiropai raksturīgo brīvību un garantiju aizsardzību. Komisija vēlas sadarbībā ar Padomi izveidot memoriālo ziņojumu, adresējot to Eiropas, valstu un citiem parlamentiem, kā arī Eiropas pilsoņiem kopumā, aprakstot pasākumus, ko Eiropa īstenojusi laikā no 2004. gada 11. marta līdz 2005. gada 11. martam un attiecīgo īstenošanas pakāpi Eiropas un valstu līmenī, kā arī galvenos uzdevumus, kas veicami turpmāk. Šādu terorisma upuru piemiņai veltīto ziņojumu varētu ievadīt ar Eiropas Padomes ziņojumu.

3. INTEGRĒTA PIEEJA TERORA AKTU NOVĒRŠANAI, SAGATAVOTĪBAI UN REAĢĒŠANAI UZ TIEM KOPIENAS SFĒRĀS

3.1. Kopienas politika terorisma apkarošanā

Sanāksmē 2004. gada 18. jūnijā Eiropas Padome uzsvēra integrētas pieejas nozīmi terorisma apkarošanā un uzsvēra Eiropas Savienības daudzo instrumentu izmantošanas nozīmi. Komisija pilnībā piekrīt šādai pieejai, kas vada arī tās pašas darbu.

Konstitucionālā līguma projekts atceļ trešo pīlāru un ar dažiem izņēmumiem novirza tieslietas un iekšlietas uz citām Eiropas Savienības politikām. Komisija ir ieguvusi ievērojamu pieredzi pirmajā pīlārā tajās jomās, kurās Eiropas Padome jūnijā ir lūgusi tās ieguldījumu. Tas rada situāciju vienkāršai institucionālai uzdevumu pārņemšanai jomās, kurās pēc Līguma stāšanās spēkā Komisijai būs tās tradicionālā politikas gatavošanas un īstenošanas nozīme. Komisija uzskata, ka konsekvenci un efektivitāti terorisma apkarošanā var sasniegt, vienīgi nodrošinot labāku policijas un tiesu sadarbības iekļaušanu mūsu vispārējās politikās.

Katrs no pārējiem trim paziņojumiem, kas ir daļa no pašreizējā ieguldījuma, apraksta veidus, kā Komisija ar tās pašreizējiem līdzekļiem un atsevišķos gadījumos ar jauniem līdzekļiem varētu sekmēt terora aktu novēršanu un Eiropas sagatavotību un reaģēšanu uz tiem, attiecīgi terorisma finansēšanu, novēršanu un seku vadību un būtiskās infrastruktūras aizsardzību terorisma apkarošanā. Tāpat tiek uzsvērta arī dažu galveno prasību nozīme, kas balstās uz daudziem izveidotajiem instrumentiem un līdzekļiem, kas ir pieejami plašā Kopienas politiku spektrā.

Turpmākās darbības ilustrē drošības mērķu iekļaušanu vairākās kopienas politikās ar nolūku novērst terora aktus, gatavoties tiem un reaģēt uz tiem. Tas nav pilnīgs visu to politikas jomu saraksts, kurās Komisija patlaban tieši veicina Eiropas Savienības Rīcības plāna terorisma apkarošanai īstenošanu. Šādā sarakstā, tāpat kā visu citu politikas jomu sarakstā, kurās Komisija veicina Eiropas Padomes 25. martā noteiktās stratēģiskās prioritātes īstenošanu, jāiekļauj vairākas citas atšķirīgas jomas, piemēram, transports, enerģija un kosmoss.

3.2. Ārējā sadarbība

Tiekoties 18. jūnijā, Eiropas Padome uzsvēra *"nepieciešamību nodrošināt terorisma apkarošanas pilnīgu iekļaušanu ES ārējo attiecību politikā un prasības, lai noteikti priekšlikumi tā visefektīvākajai nodrošināšanai tiktu iesniegti Eiropas Padomē līdz decembrim."*

Sadarbībā ar Padomi Komisija gatavo priekšlikumus Eiropas Padomei par to, kā iekļaut terorisma apkarošanu dažādos ES ārējo sakaru politikas elementos. Kā pirmo ieguldījumu Komisijas dienesti ir izstrādājuši neoficiālu dokumentu "Komisijas pretterorisma tehniskās palīdzības stratēģija".

Šis dokuments izklāsta stratēģiskās politikas pamatojumu Komisijas ieguldījumam kopējās ES pieejas attīstībā, lai sniegtu pretterorisma palīdzību trešās valstīs un reģionos. Stratēģijas pamatojums ir: EK palīdzībai ir jābalstās uz esošo sadarbību un palīdzību, un to jārealizē sadarbībā ar saņēmējām valstīm; tai ir jākoncentrējas uz jomām, kurās EK ir salīdzinošas priekšrocības – ģeogrāfiski, ar īpašu uzsvaru uz plašākām Eiropas kaimiņattiecībām, un tematiski, sniedzot atbalstu ilgtermiņa institucionālās kapacitātes veidošanai, lai nodrošinātu noturīgus rezultātus, aptverot ANO Drošības padomes rezolūcijas 1373 prioritāšu jomas, piemēram, policijas un tiesu sadarbība, finanšu likumdošana un prakse, kā arī robežu pārvaldīšana.

Komisija turpinās attīstīt visus transporta un enerģijas drošības aspektus terorisma apkarošanā, ieskaitot ārējās palīdzības programmēšanu un sadarbību ar trešām valstīm. Eiropas Savienības kaimiņu un to trešo valstu, ar kurām Eiropas Savienība ir uzturējusi tirdzniecības attiecības, infrastruktūras un procedūru drošības līmenis ir jāuztur pēc iespējas augstāks. Jebkurā gadījumā tiem ir jābūt atbilstošiem starptautiski iedibinātiem standartiem.

Lai izvairītos no atkārtotas importa vai preču, vai personu drošības pārbaudes pēc to ierašanās vai tranzītā, Komisijai ir jāsagatavo un jāiesniedz dalībvalstīm apstiprināšanai savstarpējās atzīšanas nolīgumi par tādu starptautisko pasākumu veikšanu, par kuriem noslēgtas vienošanās. Šādas attiecīgās sistēmas regulāri ir jāpakļauj speciālistu veiktai salīdzinošai pārskatīšanai.

Komisija gatavo papildu ieguldījumu arī citos ES pieejas aspektos par terorisma apkarošanas iekļaušanu tās ārējās attiecībās, proti, kultūras dialoga veidošana ar Islama pasauli, pievēršanās terorisma rašanās apstākļiem, savienojumu bloķēšana starp starptautisko organizēto noziedzību un terorismu.

Pastāv svarīgas papildu saites ar uzsāktiem darbiem sadarbībā ar Eiropas Padomi masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšanas jomā, ieskaitot līdzekļus, kuri ir saistīti ar divējāda lietojuma precēm un eksporta kontroli.

Ir svarīgi atzīmēt arī, ka saistīti jautājumi veido svarīgu daļu no daudzpusējām un starpvalstu sadarbības programmām, kurās ir iesaistīta Komisija.

3.3. Eiropas un valstu sistēmu integrācija

Lai Eiropa varētu nodrošināt tās pilsoņu drošību, kas atbilstu augstākajiem iespējamiem standartiem, tai ir jāspēj piesaistīt labāko informāciju un labākos atrodamos speciālistus.

Komisija ir izveidojusi vairākas ātrās reaģēšanas sistēmas un civilās aizsardzības sistēmas, kas nodrošina noteiktas, koordinētas un efektīvas solidaritātes darbības ārkārtas gadījumos, ieskaitot teroristu izcelsmes gadījumus. Komisijas Drošības direktorāta dienesta birojs darbojas 24 stundas un septiņas dienas nedēļā. Tas darbojas kā kontakta punkts vairumam reaģēšanas sistēmu. Papildus dažādos dienestos ir komandcentri un krīžu telpas trauksmes gadījumiem, kuri ir sasaistīti ar līdzīgām iestādēm visās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Komisija pašreiz apsver tādas centrālas struktūras nodibināšanu, kas attiecīgos gadījumos

sasaistītu visas apakšsistēmas un krīzes gadījumos vadītu apvienotās komandas, kuras apvienotu visu būtisko informāciju un zināšanas.

Analogi konsolidācijas un integrācijas procesi Eiropas līmenī ir pieprasīti, un pašreiz tie tiek gatavoti terorisma finansēšanas apkarošanas jomā, piemēram, tiesībaizsardzības un izlūkdienestu reālā laika piekļuves iespējas finanšu iestāžu subjektu un darījumu datubāzēm.

Turklāt attiecībā uz piegādes ķēdes drošības nodrošināšanu Komisija pašreiz ir iesniegusi priekšlikumus Padomei un Parlamentam ar mērķi ieviest labāku brīdināšanas sistēmu attiecībā uz preču apmaiņu, lai nodrošinātu labāku visu aizdomīgo kustību kontroli, neapdraudot normālo tirdzniecības plūsmu.

3.4. Institūcijas, kas sazinās ar sabiedrību

Lai gan iekšējai komunikācijai starp institūcijām ir izšķiroša nozīme terora aktu vai līdzīgas trauksmes gadījumā, laba saziņa ar sabiedrību var būt tikpat izšķiroša. Kā pierādījis elektrības pazušanas gadījums Itālijā, nespēja nodrošināt atbilstošu saziņu ar sabiedrību var beigties ar nemieriem un pat masu histēriju. Līdzīgi nespēja pamanīt būtiskus sabiedrības brīdinājumus var radīt lielas nelaimes, kas citādi varētu tikt novērstas vai samazinātas.

Labai saziņai ar sabiedrību ir nepieciešamas jaunas un modernas saziņas un informācijas apstrādes sistēmas un procedūras, kas ir pielāgotas jaunajai draudu videi. Efektīva komunikācija un informācijas sistēmas var palīdzēt agrīnai notikuma atklāšanai, ekspresanalīzei un brīdināt attiecīgo apgabalu iedzīvotājus. Tādēļ tie ir galvenie instrumenti jebkuru draudu vai uzbrukumu seku novēršanai vai samazināšanai. Vairākas dalībvalstis patlaban pārbauda savas sabiedrības brīdināšanas sistēmas un jaunās tehnoloģiskās iespējas, piemēram, tiek pārbaudīts, vai jau ir izvērsta GSM šūnas pārraide.

Jaunā globālās drošības vide un ātrā tehnoloģiskā evolūcija rada jaunus, lielus uzdevumus sabiedrības drošības labā un ārkārtas saziņas dienestiem. Komisija veido lietotāju forumu, kas sastāv no sabiedrības drošības un ārkārtas saziņas dienestu pārstāvjiem. Šis forums veicinās pastāvīgāku dialogu starp ārkārtas dienestu operatoriem un institūcijām par savienojamām sistēmām ārkārtas situāciju vadīšanai un jaunām idejām par sabiedrības brīdināšanas sistēmām un procedūrām.

3.5. Apvienošanās ar tiesībaizsardzības kopienu

Otra prasība ir iesaistīt tiesībaizsardzības institūcijas un iekšējās drošības iestādes. Šīm institūcijām, iespējams, jāiesaistās visās iepriekš minētajās jomās. Šāda nozīme ir izšķiroša cīņā pret terorisma finansēšanu, īpaši ieteicama ievainojamības novērtējuma veidošanā un standartu izstrādē būtiskās infrastruktūras aizsardzībai un neizbēgama, reaģējot uz jebkuru terora aktu.

Tomēr trauksmes apraidi starp Kopienas sistēmām un tiesībaizsardzības un iekšējās drošības iestādēm dalībvalstīs var, un pēc Komisijas domām, ir būtiski jāuzlabo. Šādām institūcijām ir jābūt pieejai trauksmēm, ko izziņojušas dažādas Eiropas sistēmas, un tām jāspēj dalīties ar būtisku informāciju. Komisija uzskata, ka Eiropolam ir jāvada tiesībaizsardzības trauksmes mehānisms (tiesībaizsardzības sakaru tīkls LEN) un tā saistība ar citām Eiropas agrās brīdināšanas un agrās reaģēšanas sistēmām. Eiropola līdzdalība notiek saskaņā ar Konvenciju par Eiropas Policijas biroja izveidi.

Tāpat Komisija uzskata, ka Eiropolam ir jāuzņemas lielākā nozīme Eiropas Programmas būtiskās infrastruktūras aizsardzībai (*EPCIP*) izveidē, kuras sagatavošanu tā plāno pabeigt 2005. gada laikā.

Komisija uzskata, ka Eiropolam, *Eurojust* un citām kompetentām iestādēm ir jābūt pieejām vispilnīgākajai un jaunākajai informācijai, lai nodrošinātu efektīvu terorisma finansēšanas apkarošanu. Ir jābūt pilnīgai sagatavotībai gan valsts, gan ES un starptautiskajā līmenī, apmainoties ar informāciju attiecībā par visiem teroristiskajiem nodarījumiem, ieskaitot līdzdalību teroristu grupas darbībās, jebkādi tās finansējot.

3.6. Drošības izpētes prioritāte

Komisija uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāveic izšķiroši soļi gan kvantitatīvā, gan kvalitatīvā ziņā, lai būtiski pastiprinātu zinātnisko un tehnoloģisko izpēti drošības jomā.

Jautājumi, kas ir saistīti ar civilo aizsardzību (ieskaitot biodrošību un aizsardzību pret riskiem, kuri rodas terora aktu rezultātā) un krīzes vadību, ir iekļauti 6. zinātniskās izpētes pamatprogrammas sadaļā par zinātnisko atbalstu politikai. Papildus notiekošajām iniciatīvām, Komisija nesen pieņēmusi paziņojumu „Drošības izpēte – turpmākās darbības", kurā izmantots ziņojums, kuru izstrādājusi drošības izpētes jomas darbinieku grupa. Šajā ziņojumā propagandēts, ka, sākot ar 2007. gadu, Eiropas Savienības drošības izpētes programmai ik gadu ir nepieciešami papildu līdzekļi vismaz 1 miljarda eiru apmērā. Komisija ir atzīmējusi drošības izpētes jomas darbinieku ieteikumu, ka drošības izpētei ir jāpiešķir atbilstošs līdzekļu apjoms. Finanšu jomā tā ir aktualizējusi atbilstošu budžetu un politiku.

Eiropas drošības izpētes programma būtiski uzlabos darbību vairākās jomās, dažās no kurām ir jāizpilda prasības terorisma apkarošanas finansēšanai, būtiskās infrastruktūras aizsardzībai un terorisma seku vadības attīstībai. Turklāt kiberdrošība kā IST programmas degpunkts joprojām būs tikpat svarīga, jo „e-ekonomikas" turpmākajai attīstībai jānotiek paralēli „e-drošības" uzlabošanai.

Komisija uzskata, ka privātajam sektoram ir būtiska nozīme, un ir jāveic ieguldījums drošības izpētē. Tai pat laikā Eiropas Savienībai ir jābūt gatavai atbalstīt novatorisku kopīgās izpētes attīstību, apvienojot gan valsts, gan privātos līdzekļus.

3.7. Privātā sektora nozīme

Cita ļoti svarīga galvenā prasība ir efektīva un integrēta sadarbība ar privāto sektoru. Ja tiek uzskatīts par nepieciešamu pārbaudīt finanšu plūsmas vai pastiprināt būtisko infrastruktūru elastīgumu, privātajiem uzņēmējiem ir izšķiroša nozīme. Komisija uzskata, ka privātais sektors ir jāiesaista pēc iespējas ātrāk, lai noteiktu un attīstītu jaunus risinājumus preču un pakalpojumu drošības paaugstināšanai.

Terorisms visbiežāk prasa tehnoloģiskus jauninājumus un jaunas partnerības formas, kas vairo iekšējo un ārējo konkurētspēju. Pēc iespējas jānodrošina privātā sektora strukturēta iesaistīšanās augstu standartu, prakses un procedūru attīstībā preču un pakalpojumu drošības paaugstināšanā, lai izvairītos no jaunu likumdošanas prasību piemērošanas rūpniecībai. Iekšējā tirgus viengabalainības saglabāšana un nostiprināšana prasa šā darba veikšanu, sadarbojoties Eiropas līmenī.

3.8. Sprāgstvielas

Savā 25. marta deklarācijā Eiropas Padome atzina, ka *„ir jāgarantē, lai teroristu organizācijām un grupām tiktu atņemtas to tirgus daļas”*. Tā turklāt uzsvēra *„nepieciešamību nodrošināt lielāku šaujamieroču, sprāgstvielu, mīnu izgatavošanas aprīkojuma un tādu tehnoloģiju drošību, kuras veicina terorismu”*. Jautājums pēc tam tika risināts Komisijas „uzskaitījumā” un ir iekļauts pārstrādātajā rīcības plānā.

Komisija aktīvi seko iepriekš minētajiem mērķiem un veicina darbu Eiropas Padomes instancēs, sevišķi ar darba dokumentu palīdzību. Šo darbu veic ietveroši, iesaistot pētniecības kopienu, speciālistus, Eiropolu un sprāgstvielu un detonatoru ražotājus. Mērķis ir, lai īpaši izsekojamība, atklāšana, noteikšanas palielināšana, glabāšana, grāmatvedība, transporta un kravas apstrādes procedūras saistībā ar Eiropas sprāgstvielām un detonatoriem veicinātu augstākā iespējamā drošības līmeņa sasniegšanu. Ja būs nepieciešams, par šo jautājumu iesniegs priekšlikumus.